

اتومبیلرانی و موتورسواری

تاریخچه اتومبیلرانی در ایران

برگزاری مسابقات اتومبیلرانی در ایران به اوایل ۳۰ هجری شمسی بر می گردد.

در آن سالها خارجیان مقیم در کشور این رشته ورزشی را پایه ریزی نمودند. ادیک پتروسیان (۱۳۱۴-۱۳۹۳) از پیشکسوتان اتومبیل رانی و اولین قهرمان اتومبیل رانی ملی ایران در سال ۱۳۴۰ موفق به کسب این عنوان شد.

بعد از انقلاب شکوهمند اسلامی و پس از ۱۰ سال وقفه در امر برگزاری

مسابقات اتومبیلرانی در کشور فدراسیون اتومبیلرانی در سال ۱۳۶۹ در کنار فدراسیون موتورسواری تشکیل گردید و از آن سال به بعد به نام فدراسیون موتورسواری و اتومبیلرانی به فعالیت پرداخت.

در سال ۱۳۷۳ نیز بعد از تلاشهای مستمر مسئولان فدراسیون پیست اتومبیلرانی مخصوصی دراستادیوم ورزشی آزادی احداث گردید و از سال ۱۳۷۴ نیز این فدراسیون بطور رسمی به عضویت فدراسیون بین المللی اتومبیلرانی (FIA) درآمد در حال حاضر مسابقات اتومبیلرانی بصورت قهرمانی کشور و در چهار فصل در رشته های سرعت (ریس) رالی، مارپیچ (اسلالم)، تپه نوردی (هیل کلایم) و امدادی برگزار می گردد.

انجمن موتورسواری ایران در سال ۱۳۵۵، زیر نظر سازمان تربیت بدنی تاسیس گردید در سال ۱۳۵۸ کمیته موتورسواری در تربیت بدنی ایجاد و پس از دو سال وقفه مجدداً با شروع جنگ تحمیلی و اعزام اولین موتورسواری نرزشی به جبهه ها احیا گردید.

از سال ۱۳۸۲ با حضور مربیان خارجی، در رشته های رالی، کارتینگ و موتورسواری تحولات اساسی به وجود آمده و کسب مقام دوم رالی بین قاره ای ترکیه، کسب مقام اول موتورسواری آسیا و کسب مقام دهم جهان در رشته کارتینگ، از جمله این موفقیتها بوده است.